

Even uw aandacht...

*Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.
Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het
mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.
Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige
toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van
boekjes voor opvoering beslist.*

Veel leesplezier!

ROBIN HOET

Middeleeuwse ridderklucht in vier bedrijven

1880

door

Kamiel Kemels

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen

2005

Nr.2872

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste TIEN tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel
www.sabam.be

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aanvraagformulier dat, degelijk ingevuld, minstens vier weken de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. moet worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

Stichting Bredero Auteursrechtenbureau
Valeriaanstraat 13
1562 RP Krommenie
www.stichtingbredero.nl

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *ROBIN HOET* op te voeren moet de naam van auteur *KAMIEL KEMELS* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen. De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/2005/0220/008
ISBN 978-90-385- 0913-6

© 2005 Toneelfonds J. Janssens/Kamiel Kemels
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden veeelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

PERSONAGES

(4 dames – 6 heren)

KAREL DE GOEDE, hertog, kasteelheer.

MARGARETA, zijn vrouw, kasteelvrouwe.

JOHAN (de Verkeerde), hun zoon.

MATHILDE, hun dochter.

ROBIN HOET, vogelvrij verklaarde.

JAN, bottelier, bultenaar.

CLEMENTIA, hoofse gezelschapsdame.

DIEDERIK VAN AUGSBURG, reizende ridder.

FILIP DE BOZE, oefenmeester van Johan, ridder

ROZELIA, medicijnvrouw (heks).

DECOR

De bovenkamer van de kasteelheer. Fond: grote open haard met toebehoren, enkele wandtapijten; grote kandelaars; grote raamopening (zonder glas) met houten luiken in dikke kasteelmuur; een harnas. Rechts: grote deur gemaakt van houten planken en ijzerwerk; een sobere kast; kandelaars; een wapenschild en enkele zwaarden als wandversiering. Links: smalle doorgang (met pilaren en gebogen gewelf) met inspringende stenen trap; schrijftafeltje met openliggende oude geschriftenboek; een lans en enkele fakkels aan de muur. Deze bovenkamer wordt verder bemeubeld met enkele praalstoelen en een oude vermolmde tafel (links); rechts vooraan een klein tafeltje met schaakbord, alsook twee lage (melk)stoelen. Centraal hangt een luchter met kaarsen, dewelke men met een zichtbaar touw kan laten zakken. Verder moet de (verborgen) belichting bijdragen om de juiste sfeer te scheppen.

EERSTE BEDRIJF

's Avonds laat

(Als het doek opgaat is heel de bovenkamer in het duister gehuld, er valt enkel wat maanlicht binnen door de openstaande vensterluiken. Een geheimzinnig figuur 1, onherkenbaar en geheel in het zwart gekleed sluipt door de kamer, en draagt een brandende kaars. Hij doorsnuffelt de kast, gaat daarna naar de linker achterhoek, waar het touw is bevestigd van de hangende kandelaar (luchter)... Na een tijdje horen we buiten gestommel; en aan de buitenkant van het raam verschijnt nu (de bovenste treden van) een ladder... De geheimzinnige indringer in zwarte cape merkt dit op en blaast snel zijn kaars uit, waarna hij zich verstopt achter een praalstoel van de Hertog... nog even later verschijnt boven op de ladder het silhouet van Robin Hoet, die langs het raam binnen kruipt...hij loopt even tegen het vensterluik waaraan -zo zal later blijken- een stukje van zijn cape achter een houtsplinter blijft hangen. Hij gaat naar de open haard en ontsteekt aan het smeulend vuur een kaars... komt nu centraal vooraan en houdt de kaars zodanig dat we zijn gezicht kunnen zien... loopt dan naar de traphal...)

ROBIN : *(fluisterend)* Mathilde... Mathilde meisje, ik ben er... Hallo... waar blijft die nu ?

(We horen boven op de trap de hertog hoesten en wat mompelen)

Miljaarde, de hertog is daar... *(loopt zenuwachtig rond)* ...ik moet me verstoppen... maar waar...ah, de kast... *(hij kruipt in de hoge kast en trekt de deuren voor zich dicht)*

KAREL : *(komt met fakkel de trap af, komt dan binnen (links))* ...Dat is elke nacht hetzelfde liedje... als ik durf in slaap vallen, worden mijn darmen wakker... als ik nog maar tot aan de latrine geraak.. ohla.. dat wordt "billeke knijp" tot ginder...*(houdt hand op zijn achterwerk, wil naar rechts)*

(de zwart geklede indringer zit ondertussen aan het luchtertouw; en als de hertog onder de lichter komt, laat hij die op de hertog zijn hoofd vallen)

Aaah ! (hij ligt nu bewusteloos onder de lichter)

(de zwarte indringer loopt naar het raam, en verdwijnt langs de ladder, die hij even later zal wegnemen)

ROBIN : *(opent stil de kast) Wat gebeurt hier allemaal...? (komt uit de kast gekropen, komt dan bij de hertog...neemt diens fakkel en bekijkt de toestand...vanaf nu kan men het fakkellicht versterken met een volgsport) Oei oei, dat ziet er niet goed uit... (probeert lichter op te tillen, maar dat lukt hem niet) Amaai, die krijg ik alleen niet omhoog...ik moet hulp halen... neen, dat kan ik niet, als ze ontdekken dat ik ongevraagd in het kasteel ben, dan hang ik... en mijn schatje heeft zich zeker overslapen... Wat moet ik nu doen ?... (heeft inval) Oh ja, ik maak wat lawaai, en kruip dan snel buiten.... (aan traphal, met vervormde stem) HELP ! HELP ! (wil nu snel langs de ladder weer verdwijnen; maar de ladder is weg) Miljaarde, mijn ladder is weg... (loopt zenuwachtig rond)*

(Boven op de trap horen we weer gestommel; het is de hertogin die wakker is en aanstalten maakt om naar beneden te komen...)

MARGARETA : *(off, boven aan trap) Karel, ben jij nog beneden ?!*

ROBIN : *Het is niet waar hé, de hertogin is op komst... Als die mij ziet eet ze me levend op, met huid en haar... terug de kast in dan maar... (hangt fakkel aan schouw, en kruipt weer de kast in...)*

MARGARETA : *(off) KAREL !*

KAREL : *(komt stilaan terug bij zijn positieven) ...Aaah...wat is er gebeurd ?...Aah, mijn hoofd is precies gebarsten... (probeert zich te bewegen) Aah, ik geraak hier niet onder uit...help...HEEEELP !*

MARGARETA : *(off) Karel, wat scheelt er ?*

KAREL : Aah... ik krijg dat ding hier niet omhoog !

MARGARETA : Dat is niet erg, ik heb toch koppijn.

KAREL : Maar neen, er is hier van alles op mijn hoofd gevallen... ik denk dat ik een schedelbarst heb...aah...

MARGARETA : *(off)* Als hij mij niet wakker houdt met zijn gesnurk, dan wel met iets anders... ik kom al...

KAREL : Een beetje sneller als het kan; want die luchter ligt zwaar op mijn maag... aah... oooh...

(Margareta komt snel binnen (links), draagt ook een fakkel...komt snel bij haar man...)

MARGARETA : *(in slaapkledij)* Lieve God, wat is hier gebeurd ?

KAREL : Help mij alsjeblieft, want ik zie een witte hemel met zwarte sterren, en Sint Pieter staat al te wuiven...

MARGARETA : *(heeft ondertussen enkele vaste fakkels en/of kandelaars doen branden; zodanig dat de mensen van de belichting nu ook voor meer licht kunnen zorgen)* Oei, jij bent gewond...(wil dan de luchter optillen) Pffft.... amaai dat is zwaar...

KAREL : Vooruit vrouw, heffen... gebruik al je spieren !

MARGARETA : Ik gebruik ze allemaal; maar ze zijn met te weinig... ik krijg daar geen beweging in...

KAREL : Roep dan enkele wachters ter hulp...

MARGARETA : Dat is een gedacht... *(opent deur rechts, we horen haar een trap af lopen)* ... *(off)* jongens, snel, de hertog heeft jullie hulp nodig.... *(komt weer binnen, gevolgd door Filip en een figurant)* ...vooruit kerels, til die luchter op !

(Filip en de figurant zijn twee torenwachters van het onhandige type; ze komen tot bij de luchter, buigen zich beiden voorover om de luchter vast te pakken maar botsen hierbij met hun hoofden (helmen) tegen mekaar, wrijven beiden het hoofd met pijnlijke grimas; dan geeft Filip zijn makker te kennen dat ze het anders gaan proberen...draaien zich beiden met hun rug naar de luchter,

zakken door de benen en nemen zo de lichter beet...willen deze optillen maar dat blijkt niet te lukken...trekken beiden een (komisch) verkramp't gezicht en blijven een tijdje hun best doen...na een tijdje zien we de figurant een beteuter'd gezicht trekken, hij lost de lichter en houdt met beide handen zijn zitvlak vast...)

FIGURANT : Ohlala... (*loopt kromgebogen en verkramp't naar rechts*) ...ik zit met een breuk in mijn riolering... (*snel af rechts*).

FILIP : (*spreekt met Brussels accent*) Ela scheune menièr, allièn kraag ik da spel ier nie emheug zenne (= hela schone meneer, alleen krijg ik dat spel hier niet omhoog hoor)

KAREL : Zeg "kickenfretter", is het nog voor vandaag ?!!

FILIP : Excuseèt me menièr den hertog, moor ik paas da maane compagnon een greute commissie is goon doen...

KAREL : Trek met zo'n mannen naar de oorlog... Margareta, bedenk snel een andere oplossing, of je bent weldra weduwe... (*krijgt een flauwte*)

FILIP : Ola, menièr is precies van zaanen hertogelaake stok gevallen...

MARGARETA : (*in paniek*) Wat moet ik nu doen ?!?

FILIP : (*dom*) Ik kan es probéere da'k maa pjèd (= paard) den trap oep kraag...

MARGARETA : Onnozelaar... (*loopt zenuwachtig heen en weer, denkt na...*) maar wacht eens... nu jij het over paarden hebt, in onze stallen loopt er naar het schijnt een knecht rond die even sterk is als een paard...

FILIP : Ochot, sterke Jan, dat is ne roare zulle, die é mièr spieren dan verstand; want klappe (=spreken) da kant'em nie...

MARGARETA : Tja, dat jij meer verstand hebt dan spieren, dat is niet moeilijk... Vooruit, roep die sterke Jan; en ga daarna in het dorp Rozelia halen, zij kan de hertog van zijn pijn af helpen...

FILIP : Reuzelia? Zeude da wel wel doen madam, in't deurp hier benée neumen ze heur een éks (= heks)...

MARGARETA : Och, die bijgelovige dorpingen weten niet beter. Rozelia is een medicijnvrouw, en ja, soms doet ze wat raar; maar zij is de enige die ons kan helpen, nu Marijn op pelgrimstocht is... ga nu !

FILIP : Jeu jeu madam, ik hem't versteun... *(snel af rechts)*.

KAREL : *(komt stilaan weer bij zijn positieven, mompelt wat...)* Wabenik...

MARGARETA : *(tot bij Karel)* Gaat het schat ?

KAREL : *(met pijnlijke grimas)* Ja...achteruit...

MARGARETA : Je ziet zo bleek ocharme, wacht, ik open de luiken even, dan komt er wat frisse lucht binnen... *(kijkt naar raam)* ..nee maar, die zijn al open... heb jij dat gedaan ?

KAREL : Neen, ik ben er zeker van dat ik ze daarstraks gesloten heb, net zoals elke avond...

MARGARETA : *(met een gil)* Aaah ! Dan zit hier een inbreker in het kasteel... *(gaat angstig naar links achter; dan weer een gil)* Aaaaahh ! Dat touw van de luchter is doorgesneden... aaaahh ! Dat is hier dus geen ongeluk maar een aanslag... *(neemt zwaard van de muur en houdt dit met bevende handen voor zich, loopt angstig tot aan deur rechts)* ...ik zal je verdedigen schat, tot mijn laatste snik...

(Achter Margareta gaat de deur stil open, het is Jan die achter haar komt te staan. Jan is stalknecht en is daarnaar gekleed, hij loopt zeer krom en heeft op zijn rug een bochel; praten kan hij niet, maar hij probeert zich duidelijk te maken met een soort gegrom...)

JAN : Hegrrrummm !

MARGARETA : *(schrikt hevig, laat zwaard vallen en loopt dan angstig af langs links)*
Aaaaaaaahhhhhhhhh !

KAREL : Jan, god zij dank, haal alsjeblieft die kandelaar van mijn lijf...

JAN : Grrrrurja... *(komt bij Karel en heft onder een luid gebrul de luchter op)*
Grraaaaahhhhh !

KAREL : *(kruipt met zijn laatste krachten vanonder de luchter)* ...mijn vrouw denkt zeker dat jij die inbreker bent... *(valt uitgeteld op de grond neer)*

JAN : *(legt luchter weer neer, gaat naar Karel, legt deze in zijn armen en tilt hem op... geeft al snuffelend te kennen dat hij iets onfris ruikt... zet Karel met zijn voeten op de grond, en draait hem met zijn rug naar het publiek... we zien een bruine vlek op de Hertog zijn achterste... Jan kijkt naar publiek en zegt al grommend)*

Grrrkaka ! (ruikt dan eens aan zijn hand) Hèèèke... (legt de Hertog over zijn schouder en gaat ermee af (rechts))

(Na een tijdje horen we gestommel op de trap (links). Het zijn Margareta en Johan die angstig naar beneden komen. Johan is een verwijfd type in een rozig slaapkleed)

JOHAN : (off, nog op trap, met verwijfde stem) Geef je over, je bent omsingeld !

(Het duo komt binnen (links), Johan op kop met een lans in de handen, vlak achter hem de angstige Margareta... van de grote schrik laten ze mekaar geen moment los... Margareta kijkt angstig over Johans schouder...)

MARGARETA : 't Is niet waar hé, je vader is weg... Ze hebben hem zeker meegenomen...

JOHAN : (verwijfd, dom) Hebben ze papaa gestolen ?

MARGARETA : Ontvoerd ja, en waarschijnlijk willen ze voor hem een hoge losprijs.

JOHAN : Tja, antiek kost nu eenmaal veel geld...

MARGARETA : Vooruit Johan, we moeten de wachters verwittigen; laat zien dat je een echte man bent...

JOHAN : (fier omdat zijn moeder hem een "echte man" noemt, neemt een lachwekkende stoere houding aan; gaat met de lans in aanslag naar de deur rechts, Margareta blijft dicht achter hem) Oké mamaa, ik zal eens laten zien dat in dit frêle lichaam een echte krijger schuilt...

(Wanneer ons angstig duo bijna aan de deur (rechts) is, wordt die plots hevig opengetrokken door Jan, die grommend binnenkomt...Johan springt in paniek (en verwijfd) in de armen van zijn moeder...)

JOHAN : Aaahh ! (laat speer vallen)

JAN : (raapt speer op en wil ze terug aan Johan geven)

JOHAN : (angstig) Nee nee, je mag het hebben, wij hebben er hier toch genoeg...

JAN : *(probeert duidelijk te maken wie hij is; wijst naar zichzelf en gromt dan enkele keren zijn naam)* Grrrian...iiiijan...Jan !!!

MARGARETA : Jan ? *(opgelucht)* Oh, nu snap ik het, jij bent die nieuwe stalknecht ?

JAN : *(knikt bevestigend met het hoofd)* Grrrr...

MARGARETA : Weet jij waar de hertog is ?

JAN : *(geeft hen te kennen dat ze hem moeten volgen)* Grrrr...

JOHAN : *(weer stoer)* Kom mamaa, je hoeft nergens bang voor te zijn...

MARGARETA : Ik hoop het, want mijn zenuwen zijn bijna opgebruikt..

(Johan en zijn moeder volgen Jan, allen af rechts. Na een tijdje komt Robin voorzichtig uit de kast gekropen..)

ROBIN : Jawatte, wat een zothuis is dat hier... ik moet zo snel als mogelijk weg... ik ga proberen om in de donjon te geraken; daar kan ik door één van de ramen in de slotgracht duiken... *(gaat naar deur rechts, maakt snel een kruisteken en opent dan de deur)*

(Op dat ogenblik komt langs links Mathilde binnen...)

MATHILDE : Halt of ik schiet ! *(heeft echter geen wapen bij zich)*

ROBIN : *(schrikt eerst, draait zich dan om en loopt met open armen op haar toe)* Mathilde... eindelijk, waar bleef jij zo lang? *(omhelst haar en geeft een flinke zoen)*

MATHILDE : Robin, ik begrijp het ook niet... dit is de eerste keer dat ik mij heb overslapen... en moe dat ik ben... ik heb zelfs de steentjes die jij tegen mijn raamluiken katapulteert, niet gehoord...

ROBIN : Je bent toch niet ziek ?

MATHILDE : Neen, alleen in mijn hoofd voel ik me suf...sta jij hier al lang te wachten?

ROBIN : Maar schatje toch, ik heb al doodsangsten doorstaan... hier is op korte tijd heel veel gebeurd...een inbraak, een aanslag...

MATHILDE : Een aanslag ? Op jou ?

ROBIN : Neen, op je vader; iemand heeft de luchter op je vaders hertogelijke hoofd laten vallen, terwijl ik verstopt zat in de kast...

MATHILDE : Wie ?

ROBIN : Ik weet het niet; in ieder geval dezelfde die daarna mijn ladder heeft gestolen.

MATHILDE : En papa ? Hij is toch niet...

ROBIN : Neen neen, hij leeft nog..enfin, een beetje...

MATHILDE : Ocharme, ik moet naar hem toe... *(wil weg gaan)*

ROBIN : Je moeder en je broer zijn al bij hem..help mij alsjeblieft, want ik ben bang.

MATHILDE : Bang ? Jij ? Van wie of wat ?

ROBIN : Als ze ontdekken dat ik ongevraagd in het kasteel was toen die aanslag gebeurde, zullen ze de schuldige niet verder gaan zoeken...

MATHILDE : Tja, en als ze moesten weten dat wij hier 's nachts afspraakjes maken, dan zou het kot, wat zeg ik, het kasteel ook wel eens te klein kunnen zijn...

ROBIN : Ik moet ongezien buiten geraken, anders wacht mij morgen het galgemaal...

MATHILDE : Dat is onmogelijk, er staan overal wachters... Je zal je moeten verstoppen tot de wissel van de wacht...

ROBIN : Wanneer is dat ?

MATHILDE : Morgen bij het krieken van de dag...

ROBIN : Oh nee, zolang houd ik het hier niet uit...

MATHILDE : Blijf rustig, ik zal je wel helpen...tenminste, als er een kusje afkan...

ROBIN : Schatteke toch, ik zal je kussen tot je lippen van pure uitputting weer op mekaar vallen... *(geeft haar een innige zoen)*

(Terwijl ze staan te kussen horen we rechts Johan de trap op komen)

JOHAN : *(off)* Jajaa mamaa, dat komt in orde...

MATHILDE : Miljaarde, onze Johan is daar... vlug, verstop je weer in de kast, daar ben je veilig... *(Robin kruipt snel in kast)*

JOHAN : *(komt binnen rechts)* Ah zus, hier ben je... zeg, er is zopas een aanslag gepleegd op papaa...

MATHILDE : *(onderbreekt hem)* Ja, ik weet het...

JOHAN : Hoe, jij weet dat ? Van wie ?

MATHILDE : Oh... euh... van horen zeggen zeker... vertel me liever hoe hij het maakt?

JOHAN : Hij heeft waarschijnlijk één been gebroken, enkele spieren gescheurd en al zijn hersenen zijn geschud, maar voor de rest valt het nog best mee...

MATHILDE : En waar is hij nu ?

JOHAN : Aan de latrine; ons mamaa is papaa z'n poep aan't wassen... 't is daarmee dat ik nog wat repen linnen kom halen uit de kast... *(wil kast openen waarin Robin verstopt zit)*

MATHILDE : *(springt snel voor hem)* Neen, niet doen... euh... ik bedoel... euh... het linnen ligt niet in deze kast...

JOHAN : Toch wel, ik heb het er zelf ingelegd...

MATHILDE : ...euh... juist ja, maar... euh... *(heeft inval)* er zit een rat in de kast !

JOHAN : Een rat ! *(springt angstig op een stoel)* Aaah ! Is het een grote ?

MATHILDE : Een reusachtige !

JOHAN : Oei oei, wat nu gedaan; en onze papaa die ligt daar beneden halfbloot, straks doet hij nog een kou op aan zijne derrière...

MATHILDE : Wacht, als jij daar blijft staan, zal ik proberen om snel enkele repen te pakken...

JOHAN : Wees voorzichtig, want ratten verspreiden verschrikkelijke ziektes...

MATHILDE : Rustig maar, deze rat ziet er vrij gezond uit.. *(kastdeur op een kiertje)*

ROBIN : *(geeft met een piepend geluid het linnen aan Mathilde)* Piep !

MATHILDE : Hier zie, ga nu maar snel weer naar papa... *(geeft linnen aan Johan)*

JOHAN : Oké, en ik zal iemand sturen om die rat te vangen... *(af rechts)*.

ROBIN : *(komt uit kast)* Dat was op het nippertje..en nu gaat die kwibus iemand sturen, dus in de kast ben ik niet meer veilig... ik moet hier weg...

MATHILDE : Kalm blijven Robin, we zoeken gewoon een andere schuilplaats...

ROBIN : Waar ? De kasten zijn op !

MATHILDE : *(denkt na)* Tja, ik zie maar één oplossing... *(gaat naar open haard)* hier.. *(wijst naar schoorsteen)*

ROBIN : In de schouw ?

MATHILDE : Ja, het vuur is toch bijna gedoofd; en de schouw is ruim genoeg om in te kruipen ...

ROBIN : *(kijkt naar boven in de open haard)* Amaai, wat een vuil trekpat; mijn longen doen al pijn van ernaar te kijken...

MATHILDE : Ik zorg er wel voor dat iedereen snel gaat slapen, zodat wij de nacht hier gezellig samen kunnen doorbrengen... *(komt weer bij hem, ze kussen weer)*

(we horen geluiden en stemmen rechts)

Oei, daar komen ze; snel nu maar, mijn dappere held... *(geeft hem een duwtje)*

ROBIN : *(terwijl hij omhoog klimt)* Ik ga hier letterlijk op in rook.. *(hij verdwijnt in de schouw)*

MATHILDE : Volhouden schat; het zal niet lang duren...

(Jan komt binnen (rechts), hij draagt Karel over zijn schouder, gaat met hem tot bij de praalstoel... ook Margareta en Johan komen binnen... de hertog heeft een linnen verband om het hoofd, alsook om een arm en een been, hij kreunt nog steeds van de pijn als hij zich beweegt)

MARGARETA : Bedankt Jan, zet de hertog nu maar in zijn stoel...

JAN : *(gromt bevestigend)* Grrrjaa... *(zet Karel voorzichtig in zijn stoel)*

MATHILDE : *(komt bij haar vader)* En papa, gaat het een beetje ?

KAREL : Als ik niet beweeg is de pijn draaglijk...

MATHILDE : Ocharme sukkelaar, zou het dan niet beter zijn dat je rechtstreeks in je bed gaat liggen, in plaats van hier op die harde stoel ?

KAREL : Seffens, ik wil eerst nog enkele belangrijke beslissingen nemen...

MATHILDE : *(kijkt even naar schouw, dan weer tot haar vader)* Kan dat niet wachten tot morgen ?

KAREL : Neen, de situatie is te ernstig, er moeten eerst afspraken gemaakt worden in ons aller belang...

MARGARETA : Welke afspraken ?

KAREL : Luister, zoals jullie weten heb ik bijna al mijn manschappen naar het belegerde kasteel van mijn broer gestuurd, om daar weer orde op zaken te stellen; maar daardoor lopen wij hier meer gevaar...

MARGARETA : En wat ga jij daaraan doen ?

KAREL : Ten eerste benoem ik Jan hier tot mijn persoonlijke bottelier, hij is sterk en kan ons beschermen tegen indringers...

MARGARETA : In z'n ééntje ?

KAREL : Ik zal ook de nog aanwezige soldaten en wachters in opperste staat van paraatheid brengen; en als het echt te erg zou worden, kan ik nog altijd mijn troepen uit Brugge terug roepen...

JOHAN : (*dom*) Amaai, dan zal je serieus moeten brullen !

KAREL : Doe niet zo dom mijn zoon; het wordt trouwens hoog tijd dat ik mij met jou ga bemoeien... jij hebt een goede opleiding nodig !

JOHAN : (*verwijfd*) Enfin, ik kan toch naaien en koken en... euh... nog vanalles...

KAREL : Ik wil dat jij zo snel als mogelijk ridder wordt !

MATHILDE : (*kan haar lach niet bedwingen*) Daar zal veel volk naar komen kijken. Hij kent niet eens het verschil tussen een os en een ezel...

JOHAN : (*kordaat*) Dat is wel, een ezel lijkt op een paard en een os wordt tijdens zijn kinderjaren beroofd van zijn speelgoed !

MARGARETA : Karel, dat kan je niet menen, jouw zoon ridder; die jongen is daar niet naar gebouwd, ik bedoel... hij is niet eens schildknaap...

KAREL : (*onderbreekt haar*) Tut tut, morgen duid ik een leermeester aan, die onze Johan moet klaarstomen voor de strijd; om te beginnen enkele lessen zwaardvechten en paardrijden !

MARGARETA : Die jongen heeft ocharme schrik van paarden, waarom moet dat nu zo ineens ?

KAREL : Omdat ik mijn opvolging wil verzekeren... als mij iets moest overkomen, wil ik dat mijn macht wordt overgedragen op de kinderen...

MARGARETA : Daar moet je die jongen toch niet voor lastig vallen; ik heb een veel beter idee..

JOHAN : (*opgetogen*) Ah ja ?

MARGARETA : Ik heb ridder Diederik van Augsburg hier uitgenodigd: een welopgevoede edelman wiens ouders zeer rijk en machtig zijn; als alles meezit komt hij hier morgen aan...

MATHILDE : Wat komt die hier doen ?

MARGARETA : Jouw hand vragen !

MATHILDE : Wat ?! En ik weet van niets ?!

MARGARETA : Ik wou je verrassen lief kind; het wordt hoog tijd dat je de liefde leert kennen...

MATHILDE : Die ken ik al... ik bedoel... ik geef mijn handen zomaar niet aan de éérste de beste !

MARGARETA : Denk toch eens na, samen worden jullie het machtigste koppel uit de omstreek...

MATHILDE : Ik protesteer uit volle borst !

JOHAN : *(bekijkt haar borsten)* Tja, en dat wil wel wat zeggen... hihhi...

MARGARETA : Wacht maar tot je hem ziet, hij is hoffelijk en beschaafd, zéér knap en sterk gebouwd...

MATHILDE : Ik wil hem niet zien !

JOHAN : *(verwijfd)* Ikke wel...

KAREL : Kinderen, blijf rustig alsjeblief, we zien wel wat er van komt...

MARGARETA : *(tot Karel, streng)* Vind jij het dan geen goed idee ?

KAREL : Toch wel, maar ik blijf erbij dat Johan moet ridder worden; als het dan moest mislopen met die Diederik, hebben we nog steeds een andere oplossing...

(Er wordt op de deur (rechts) geklopt)

JOHAN : *(komt angstig tot bij z'n ouders)* Oei, wie kan dat nu nog zijn ?

KAREL : Vooruit Jan, doe open...

JAN : Grrr... *(opent deur; Filip komt binnen)*

FILIP : *(buiten adem)* Madam en menière, excuzèet me veu de stuering (=storing), moor ik meust van Reuzelia keume zegge da se meurgevruug noor hier zal keume mee een medicament van kruiden...

MARGARETA : Kon ze nu niet meer komen ?

FILIP : Niè, ze moest nog oep zuuk noar duuzendblad, want da is goe veur de vleèswonden; en dinges..euh..ahjo, smeerweuttel (=smeerwortel), da és goe veur gebroke èreme (=armen) en biène...

KAREL : Miljaarde, dan moet ik nog een hele nacht die pijn verdragen... als ik ooit te weten kom wie me dat gelapt heeft, die zal er niet goed van zijn !

FILIP : As menièr het goe vindt, zal ik het kasteel es inspecté, oep zuuk noor den misdodiger...

KAREL : Dat is een goed gedacht, en Jan hier zal je helpen...

(Filip en Jan inspecteren de kamer, kijken achter alle hoeken en kanten, onder de kast, enz...)

KAREL : Dat de vrouwen maar gaan slapen, dit is mannenwerk...

JOHAN : Oké... *(wil afgaan links)*

KAREL : Jij blijft hier Johan, vanaf nu begint jouw ridderopleiding...

MATHILDE : *(kijkt nog eens naar de schouw)* Ik blijf ook hier...

KAREL : Niks van, jij gaat mee met je moeder naar boven; ik wil niet dat ze daar alleen is...

MATHILDE : *(nog steeds naar de schouw kijkend)* Jamaar pa...

KAREL : Naar boven zeg ik, dat is een bevel !

MARGARETA : Kom kind, we gaan slapen, jij moet er morgen goed uit zien voor je ontmoeting met Diederik...

MATHILDE : *(ogen ten hemel)* Lieve Heer, help mij.. *(kijkt nog eens naar schouw, dan gaan beide dames af, links)*

(Ondertussen zijn Filip en Jan aan het venster gekomen; Jan ziet plots het stukje afgescheurde stof van Robins cape aan het luik hangen...)

JAN : *(wijst aan)* Grrrr grrhiieer !

FILIP : *(neemt stukje stof van het luik)* Ah ha, den inbréker hée sporen achtergelaten... hierzie, e stuk van zane fram.. *(toont groen lapje stof)*